

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 79/21
Luxemburg, 12 mai 2021

Hotărârea în cauza T--816/17, Luxemburg/Comisia,
și T-318/18, Amazon EU Sàrl și Amazon.com, Inc./Comisia

Lipsa unui avantaj selectiv în favoarea unei filiale luxemburgheze a grupului Amazon: Tribunalul anulează decizia Comisiei prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața internă

Potrivit Tribunalului, Comisia nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că a existat o reducere nejustificată a sarcinii fiscale a unei filiale europene a grupului Amazon

Începând cu anul 2006, grupul Amazon și-a continuat activitățile comerciale în Europa prin intermediul a două societăți cu sediul în Luxemburg, și anume, pe de o parte, Amazon Europe Holding Technologies SCS (denumită în continuare „LuxSCS”), societate în comandită simplă luxemburgheză ai cărei asociați erau entități americane ale grupului Amazon, și, pe de altă parte, Amazon EU Sàrl (denumită în continuare „LuxOpCo”), filială deținută integral de LuxSCS.

Între anii 2006 și 2014, LuxSCS era societatea care deținea activele necorporale necesare desfășurării activităților grupului Amazon în Europa. În acest scop, ea a încheiat diferite acorduri cu entități americane ale grupului Amazon, și anume acorduri de licență și de cesionare pentru drepturile de proprietate intelectuală preexistente cu Amazon Technologies, Inc. (ATI) (denumite în continuare „acorduri de contribuție participativă”), precum și un acord de partajare a costurilor legate de programul de dezvoltare a activelor necorporale menționate (denumit în continuare „acordul de partajare a costurilor”) cu ATI și cu o a doua entitate, A.9.com, Inc. Prin aceste acorduri, LuxSCS a obținut dreptul de a exploata anumite drepturi de proprietate intelectuală privind în esență tehnologia, datele clienților și mărcile, precum și de a sublicenția activele necorporale vizate. În acest temei, LuxSCS a încheiat printre altele un acord de licență cu LuxOpCo, în calitate de operator principal al activităților comerciale ale grupului Amazon din Europa. În temeiul acestui acord, LuxOpCo s-a angajat să plătească LuxSCS o redevență în schimbul utilizării activelor necorporale.

La 6 noiembrie 2003, autoritățile fiscale luxemburgheze au acordat grupului Amazon, în urma unei cereri a acestuia, o decizie fiscală anticipată (*tax ruling*, denumită în continuare „decizia anticipată”). Această cerere urmărea obținerea confirmării tratamentului rezervat LuxOpCo și LuxSCS în vederea aplicării impozitului luxemburghez pe profitul societăților. În ceea ce privește, mai precis, stabilirea profitului anual impozabil al LuxOpCo, grupul Amazon a propus să se calculeze cuantumul denumit al „concrenței depline” al redevenței datorate de LuxOpCo către LuxSCS în conformitate cu metoda marjei tranzacționale nete (denumită în continuare „MMTN”), reținând LuxOpCo ca „parte care trebuie testată”.

Decizia anticipată confirma, pe de o parte, că LuxSCS nu era supusă impozitului luxemburghez pe profitul societăților din cauza formei sale sociale și consacra, pe de altă parte, metoda de calcul al cuantumului redevenței anuale datorate de LuxOpCo către LuxSCS în temeiul acordului de licență menționat anterior.

În anul 2017, Comisia Europeană a considerat că, în măsura în care a aprobat caracterul de „concrență deplină” al metodei care permite calcularea cuantumului redevenței datorate de LuxOpCo către LuxSCS, această decizie anticipată, precum și punerea sa în aplicare anuală în perioada 2006-2014 constituiau un ajutor de stat în sensul articolului 107 TFUE, în speță un ajutor

pentru funcționare incompatibil cu piața internă¹. În special, Comisia a concluzionat în sensul existenței unui avantaj pentru LuxOpCo, considerând în esență că redevența datorată de LuxOpCo către LuxSCS în temeiul metodei de calcul aprobate prin decizia anticipată în cauză, în perioada în discuție, era prea mare, astfel încât remunerația LuxOpCo și, prin urmare, baza sa impozabilă au fost reduse în mod artificial. În această privință, decizia Comisiei se întemeia pe o constatare principală și pe trei constatări subsidiare. Mai precis, constatarea principală se întemeia pe o eroare în ceea ce privește alegerea „părții care trebuie testată” în scopul aplicării MMTN. Cele trei constatări subsidiare se întemeiau pe o eroare în alegerea MMTN ca atare, pe o eroare în alegerea indicatorului nivelului de profit ca parametru relevant pentru aplicarea MMTN și, respectiv, pe o eroare constând în aplicarea unui mecanism de plafon în cadrul MMTN. Constatând în final că decizia anticipată a fost pusă în aplicare de Luxemburg fără să îi fi fost notificată în prealabil, Comisia a dispus recuperarea de la LuxOpCo a acestui ajutor ilegal și incompatibil cu piața internă.

Luxemburgul și grupul Amazon au introdus fiecare câte o acțiune în anulare împotriva acestei decizii. Astfel, aceștia au contestat printre altele fiecare dintre constatările pe care se întemeia raționamentul Comisiei cu privire la existența unui avantaj.

Prin hotărârea sa de astăzi, Tribunalul Uniunii Europene admite în esență motivele și argumentele reclamantilor referitoare la contestarea atât a constatării principale, cât și a constatărilor subsidiare ale avantajului și, în consecință, anulează în tot decizia contestată.

Întemeindu-se pe principiile stabilite anterior cu privire la punerea în aplicare a criteriilor noțiunii de „ajutor de stat” în contextul deciziilor fiscale anticipate, Tribunalul aduce precizări importante cu privire la întinderea sarcinii probei care revine Comisiei pentru a stabili existența unui avantaj atunci când nivelul profitului impozabil al unei societăți integrate într-un grup este determinat de alegerea unei metode de calcul al prețurilor de transfer.

Aprecierea Tribunalului

Tribunalul amintește mai întâi jurisprudența constantă potrivit căreia, în vederea examinării unor măsuri fiscale în raport cu normele Uniunii în materie de ajutoare de stat, existența însăși a unui avantaj nu poate fi stabilită decât în raport cu o impozitare denumită „normală”, astfel încât, pentru a stabili dacă există un avantaj fiscal, trebuie să se compare situația beneficiarului care rezultă din aplicarea măsurii în cauză cu cea a acestuia în lipsa măsurii în cauză și în temeiul normelor normale de impozitare.

În această privință, Tribunalul observă că, în prezența unei societăți integrate într-un grup, prețurile tranzacțiilor intragrup nu sunt stabilite în condiții de piață. Cu toate acestea, atunci când întreprinderile integrate și întreprinderile autonome sunt supuse impozitului pe profit în aceleași condiții în temeiul dreptului național, se poate considera că acest drept urmărește să impoziteze profitul realizat de o astfel de întreprindere integrată **ca și cum acesta ar rezulta din tranzacții efectuate la prețuri de piață**. În aceste condiții, atunci când examinează o măsură fiscală acordată unei asemenea întreprinderi integrate, Comisia poate compara sarcina fiscală care îi revine acesteia în temeiul măsurii fiscale în cauză cu cea a unei întreprinderi aflate într-o situație de fapt comparabilă, care își desfășoară activitățile în condiții de piață, în temeiul normelor de impozitare normale din dreptul național.

În plus, Tribunalul subliniază că, în cadrul examinării metodei de calcul al profitului impozabil realizat de o întreprindere integrată, aprobată printr-o decizie fiscală anticipată, Comisia nu poate constata existența unui avantaj decât **cu condiția să demonstreze** că eventuale erori metodologice care afectează, în opinia sa, calculul prețurilor de transfer nu permiteau să se ajungă la o aproximare fiabilă a unui rezultat conform cu principiul concurenței depline, ci, dimpotrivă, la o **reducere a profitului impozabil al societății în cauză în raport cu sarcina fiscală ce rezultă din normele de impozitare normale**.

¹ Decizia (UE) 2018/859 a Comisiei din 4 octombrie 2017 privind ajutorul de stat SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) pus în aplicare de Luxemburg în favoarea Amazon (JO 2018, L 153, p. 1).

În lumina acestor principii, Tribunalul examinează în continuare temeinicia analizei urmate de Comisie în susținerea constatării sale potrivit căreia, prin aprobarea unei metode de stabilire a prețurilor de transfer care nu permitea să se ajungă la un rezultat în condiții de concurență deplină, decizia anticipată în cauză a conferit un avantaj societății LuxOpCo.

În acest cadru, Tribunalul statuează, pe de o parte, că constatarea principală privind avantajul se întemeiază pe o **analiză eronată din mai multe puncte de vedere**. Astfel, în primul rând, în măsura în care Comisia s-a întemeiat pe **propria analiză funcțională** a LuxSCS pentru a afirma în esență că, contrar celor luate în considerare în vederea acordării deciziei anticipate în cauză, această societate era un **simplu deținător pasiv al activelor necorporale vizate**, Tribunalul consideră această analiză eronată. În special, potrivit Tribunalului, Comisia nu a luat în considerare în mod corespunzător **funcțiile exercitate de LuxSCS în vederea exploatării activelor necorporale în cauză și nici riscurile asumate de această societate în acest context**. Ea nu a demonstrat nici că era **posibil să se identifice mai multe întreprinderi comparabile cu LuxSCS decât întreprinderi comparabile cu LuxOpCo**, nici că reținerea LuxSCS ca entitate care trebuie testată ar fi permis obținerea unor date de comparație mai fiabile. În consecință, contrar celor reținute în decizia atacată, **Comisia nu a stabilit**, potrivit Tribunalului, **că autoritățile fiscale luxemburgheze au reținut în mod eronat LuxOpCo ca „parte care trebuie testată” pentru a stabili cuantumul redevenței**.

În al doilea rând, Tribunalul a statuat că, presupunând chiar că ar fi trebuit să se calculeze cuantumul redevenței pentru „condiții de concurență deplină” prin reținerea LuxSCS ca „parte care trebuie testată” în cadrul unei aplicări a MMTN, Comisia **nu a reușit să stabilească existența unui avantaj** din moment ce nu avea niciun temei să afirme că remunerația LuxSCS putea fi calculată pe baza unei simple repercutări a costurilor de dezvoltare a activelor necorporale suportate în legătură cu acordurile de contribuție participativă și cu acordul de partajare a costurilor **fără a lua nicidecum în considerare creșterea ulterioară a valorii acestor active necorporale**.

În al treilea rând, Tribunalul consideră de asemenea eronată evaluarea efectuată de Comisie cu privire la remunerația pe care LuxSCS putea să o pretindă, în raport cu principiul concurenței depline, pentru funcțiile legate de menținerea proprietății sale asupra activelor necorporale vizate. Astfel, contrar celor ce rezultă din decizia atacată, asemenea funcții **nu pot fi asimilate unei prestări de servicii „cu valoare adăugată mică”**, în așa fel încât aplicarea de către Comisie a ratei de rentabilitate utilizate cel mai des pentru prestări de servicii intragrup cu valoare adăugată mică **nu este adecvată** în speță.

Ținând seama de ansamblul acestor considerații, Tribunalul concluzionează că elementele invocate de Comisie cu titlu principal **nu permit să se stabilească** faptul că sarcina fiscală a LuxOpCo a fost diminuată în mod artificial ca urmare a unei supraevaluări a redevenței.

Pe de altă parte, în urma examinării celor trei constatări subsidiare privind avantajul, Tribunalul concluzionează că Comisia nu a reușit să stabilească, în acest cadru, nici că erorile metodologice identificate au **condus în mod necesar la o subevaluare** a remunerației pe care LuxOpCo ar fi primit-o în condiții de concurență deplină și, prin urmare, la existența unui avantaj constând într-o reducere a sarcinii sale fiscale. Mai precis, deși Comisia a putut considera în mod valabil că anumite funcții exercitate de LuxOpCo, în legătură cu activele necorporale, depășeau simplele funcții de „gestionare”, ea nu a justificat totuși **corespunzător cerințelor legale alegerea metodologică** pe care a dedus-o de aici. Ea nu a demonstrat nici în ce măsură funcțiile LuxOpCo, astfel cum au fost identificate de Comisie, ar fi trebuit în mod necesar să **conducă la o remunerație superioară a LuxOpCo**. De asemenea, atât în ceea ce privește alegerea indicatorului nivelului de profit cel mai adecvat, cât și în ceea ce privește mecanismul de plafon aprobat prin decizia anticipată în cauză în vederea determinării profitului impozabil al LuxOpCo, Comisia nu a îndeplinit cerințele probatorii care îi reveneau, în măsura în care acestea erau eronate.

Pentru aceste motive, Tribunalul concluzionează că niciuna dintre constatările prezentate de Comisie în decizia atacată **nu este suficientă pentru a demonstra existența unui avantaj** în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, astfel încât se impune anularea acesteia în totalitate.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106